

opgives, og at man 24 Timer efter kom til den modsatte Overbeviisning. Hvad der i Løbet af 24 Timer har bevirket dette Omslag, er endnu ikke oplyst, men selve Bevæggrunden til Opgivelsen ligger klart for.

Jeg skal nu hermed fra min Side have endt denne Forhandling og kun tilføje, at det er overordentlig vigtigt, at man i en Tid som vor søger saavidt muligt at gaae sammen, og at navnlig Folk og Konge under Omstændigheder som de nærværende gaae med hinanden Haand i Haand. Jeg vil derfor ansee det for overordentlig ønskeligt, dersom Opgivelsen af Dannevirkestillingen, skjøndt jeg ikke bærer Skygge af Ansvar derfor, alligevel ved Omstændighedernes Medfør skulde have berøvet mig Folkerepresentationens Tillid, og man skulde ønske, at en Anden indtog min Plads, at man da vilde gjøre alvorlige Skridt til at udtale sig i den Henseende. Af min Færd og offentlige Virksomhed i 25 Aar veed jeg tilstrækkelig, at hvad enten jeg staaer som Leder af Regjeringens Politik eller en Anden indtager denne Plads, vil dette ikke udøve nogen Forandring i min Virksomhed. Ligesom jeg stedse loyalt har understøttet ethvert Ministerium, selv om jeg ikke var Medlem deraf, i dets Bestræbelser for Fædrelandets Vel, saaledes vilde jeg, hvis jeg ved et Mistillidsvotum fra Rigsdagen, — som under de nuværende Omstændigheder vilde af mig blive taget tilfølg — blev trængt bort fra min nærværende Stilling, med samme Redebonhed understøtte det Ministerium, Hans Majestæt vilde sætte i det nuværende Ministeriums Sted. Jeg troer, at det, jeg her siger, ikke klinger som et tomt Løfte; jeg har arbejdet her i Thinget med mange af dets Medlemmer, og de vide, at min Hovedbestræbelser er gaaet i denne Retning, skjøndt jeg til en enkelt Tid har været i Oppositionen, da jeg troede mig bunden ved mit Ord ligeoverfor Thinget. Jeg skulde saaledes ikke berede min Efterfølger nogen som helst Vanskelighed; han kunde trygt stole paa min Understøttelse, dersom han havde samme Formaal, som Kongen, som Folkerepresentationen og som Folket havde: at værne om Danmark!

Bille: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Dersom det ikke er en Udtalelse, som forudsætter en egentlig Forlængelse af denne Diskussion, saa skal jeg give det ærede Medlem Ordet, men jeg troer at burde henstille til Forsamlingen, om Forhandlingerne ikke bør afbrydes, dersom en Fortsættelse skulde føre dem ind paa den Gjenstand, som den høitærede Minister omtalte i Slutningen af sit Foredrag, og som det ikke er rigtigt at komme uforberedt ind paa; efter den Karakter, som denne Forhandling har havt, skal jeg imidlertid ikke nægte det ærede Medlem Ordet.

Bille: Den høitagtede Formand vil have hørt den Opfordring, som Hans Excellence Konseilspræsidenten rettede til mig, om paa dette Sted at undertage det Spørgsmaal, som har reist sig mellem os, en nærmere Drøftelse. Tillader den høitagtede Formand dette?

Formanden: Ja, hvis det ærede Medlem mener det Spørgsmaal, som blev stillet personlig til ham.

Bille: Det vil altsaa være mig tilladt at omtale den Opfordring, som den høitærede Konseilspræsident har stillet til mig, og godt gjøre det Berettigede i den hele Opfattelse, som Sagen har fundet hos dem, der lede den offentlige Mening.

Formanden: Jeg vil haabe, at det ærede Medlem ved at udtale sig i denne Anledning vil erindre, at dette er en Forhandling, der er kommen uforberedt herind i Salen.

Bille: Det ærede Thing vil see, hvorledes Sagen i Virkeligheden har været, at man nemlig har villet fremsætte Udtalelser, hvorpaa man forudsatte ikke at kunne faae Svar; det vil have seet, først hvor vanskeligt det har været at faae Ordet for at nedlægge Indsigelse mod, hvad der er fremkommet, og dernæst hvilke Bestingelser der stilles for at kunne imødekomme den Opfordring, som Hans Excellence Konseilspræsidenten nu har fremsat. Jeg skal erklære, at jeg paa et hvilket som helst Sted og ved hvilken som helst Leilighed skal — med al Anerkjendelse af Hans Excellence Konseilspræsiden-